

پیام سفیر
کلیک کنید

عید قربان مبارک باد

در این شماره می خوانیم :

- بیانات مقام معظم رهبری به مناسبت ولادت امام هادی علیه السلام..... ۳
- عید قربان از دیدگاه ادیان ابراهیمی - یادداشت مدیر مسئول..... ۴
- ایده قربانی در مسیحیت باستان..... ۶
- نام لئون در تاریخ کلیسا..... ۸
- مصاحبه دکتر محمد حسین مختاری با نشریه ایده حقوقی..... ۱۱
- مسیحیت قبل از میلاد مسیح - منصور خداکرمی..... ۱۴
- نمادهای مسیحی - بخش هفتم: ماه..... ۲۰
- حدیث هفته..... ۲۲
- واتیکان در هفته ای که گذشت..... ۲۳

جوار | هفته نامه سفارت ج.ا.ا در واتیکان
سال دوم | شماره ۷۰ | ۱۶ خرداد ۱۴۰۴

عید قربان مبارک باد

جِوَار

هفته نامه سفارت ج.ا.ا. در واتیکان

سال دوم | شماره ۷۰ | جمعه | ۱۶ خرداد ۱۴۰۴ | 5 June 2025

صاحب امتیاز: سفارت ج.ا.ا. ایران در واتیکان

مدیر مسئول: دکتر محمدحسین مختاری

سر دبیر: حسن نیازی

تهیه شده در: بخش فرهنگی

آدرس: Via Bruxelles ,۵۷ ,۰۰۱۹۸

تلفن: +۳۹۶۸۵۵۲۴۹۴

پست الکترونیکی: vat.media@mfa.gov.ir

وب سایت: <https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

شبکه ایکس: IRANtotheHolySee@IRANinVATICAN

بیانات مقام معظم رهبری به مناسبت
ولادت امام هادی علیه السلام

در هیچ دوره‌ای - از دوره‌ی امیرالمؤمنین (علیه‌السلام) تا آخر - در سرتاسر دنیای اسلام، شیعه به قدر دوره‌ی حضرت جواد و حضرت هادی و حضرت عسکری، نه از لحاظ کمّیت، نه از لحاظ کیفیّت، گسترش نداشته؛ [این گسترش،] کار این سه بزرگوار است. بغداد در دوره‌ی حضرت هادی و حضرت جواد اصلاً مرکز شیعه است. فضل‌بن‌شاذان میگوید من اوّل که وارد بغداد شدم، داخل این مسجد پُر بود از محدّثین شیعه که حلقه‌های روایتی داشتند و [روایت] نقل می کردند؛ یعنی یک چنین وضعی بود؛ بغداد یک جور، کوفه یک جور. این بزرگوارها تلاش خیلی زیادی کردند.

عید قربان از دیدگاه ادیان ابراهیمی

یادداشت مدیر مسئول

اللَّهُمَّ أَهْلَ الْكِبَرِيَاءِ وَالْعِظَمَةِ وَأَهْلَ الْجُودِ وَالْجَبَرُوتِ وَأَهْلَ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَأَهْلَ الثَّقْوَى وَالْمَغْفِرَةِ

در اسلام، قرآن کریم در سوره صافات (آیات ۱۰۲ تا ۱۰۷) به داستان قربانی اشاره دارد. حضرت ابراهیم (ع) در خواب فرمان قربانی کردن فرزندش را دریافت می‌کند و با فرزندش (که اکثر مفسران شیعه و برخی اهل سنت او را اسماعیل می‌دانند) درباره آن مشورت می‌کند. نهایتاً، هنگامی که آمادگی کامل برای اجرای فرمان خدا نشان داده می‌شود، خداوند قربانی را با «ذبح عظیم» جایگزین می‌سازد. این واقعه نقطه آغاز عید قربان است که در روز دهم ذی‌الحجه جشن گرفته می‌شود و با قربانی کردن حیواناتی همچون گوسفند و گاو، نمادی از فداکاری، تقرب به خدا و کمک به نیازمندان است.

عید قربان، یکی از مهم‌ترین اعیاد اسلامی، یادآور واقعه‌ای است که در ادیان ابراهیمی، به عنوان آزمون ایمان و اطاعت حضرت ابراهیم (ع) شناخته می‌شود. حضرت ابراهیم (ع) به عنوان یکی از پیامبران بزرگ در یهودیت، مسیحیت و اسلام، نقشی محوری در تاریخ ادیان ابراهیمی دارد. واقعه‌ای که او در خواب فرمان می‌گیرد فرزند خود را قربانی کند، در هر سه دین به نحوی روایت شده و بار معنایی ویژه‌ای دارد. در اسلام، این واقعه مبنای عید قربان است، در حالی که در یهودیت و مسیحیت، تفسیری متفاوت از این ماجرا وجود دارد. در مکتب اسلام قربانی نشان اوج اطاعت و تسلیم و نیز نهایت فداکاری و سرسپردگی در برابر خداوند است.

به همین دلیل، تمرکز اصلی بر قربانی بودن عیسی است، نه قربانی شدن اسحاق یا اسماعیل.

مسیحیان عیدی مانند عید قربان ندارند، اما جشن‌هایی همچون عید پاک (Easter) که مرتبط با رستاخیز عیسی است، اهمیت دارد.

نتیجه‌گیری

واقعه قربانی کردن فرزند در ادیان ابراهیمی، با وجود تفاوت‌های اساسی در نام فرزند و تفسیر دینی، نقطه مشترکی در تأکید بر ایمان، اطاعت و فداکاری دارد. در اسلام، این واقعه در قالب عید قربان به اوج خود می‌رسد و همچنان یکی از مناسبت‌های بزرگ عبادی و اجتماعی مسلمانان است. در یهودیت و مسیحیت نیز، با تفسیرهای متفاوت، این روایت جایگاه بلندی در تاریخ دینی دارد و به عنوان نماد وفاداری و قربانی درک می‌شود.

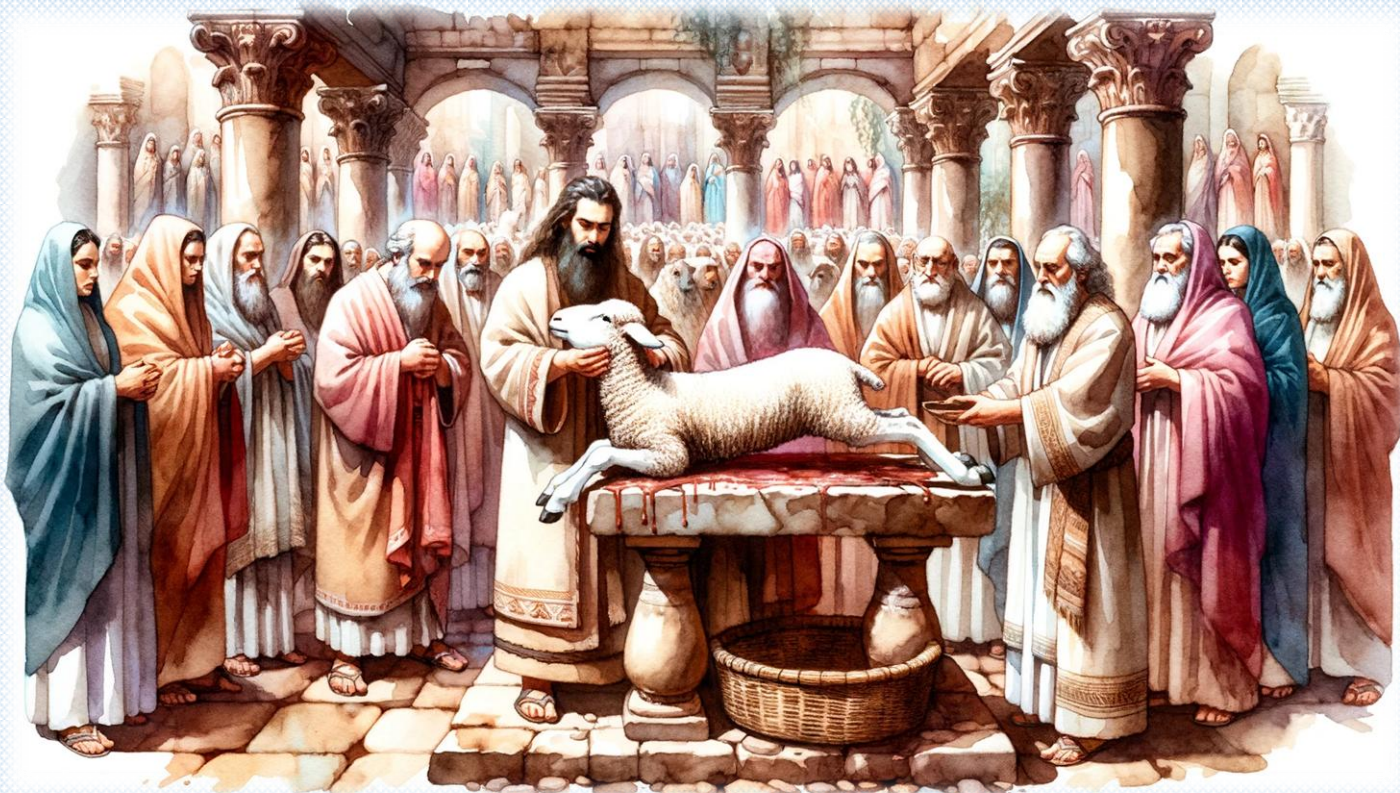
در تورات (سفر پیدایش، فصل ۲۲)، روایت آمده که خداوند از ابراهیم می‌خواهد تا پسرش اسحاق را قربانی کند. ابراهیم فرمان را می‌پذیرد و تا مرحله آخر پیش می‌رود اما فرشته‌ای او را باز می‌دارد و خداوند قربانی‌ای دیگر برای او فراهم می‌کند. در یهودیت، این واقعه که با عنوان عقیده (Binding of Isaac) شناخته می‌شود، نماد وفاداری مطلق ابراهیم به خدا و پایه‌ای برای ایمان یهودیان محسوب می‌شود، اما عیدی مانند عید قربان در تقویم یهودی وجود ندارد.

مسیحیان نیز داستان ابراهیم را به رسمیت می‌شناسند و آن را در کتاب مقدس (عهد عتیق) می‌خوانند. اما تفسیر مسیحی از این واقعه بیشتر نمادین است: اسحاق در مسیحیت به عنوان پیش‌نمونه‌ای از عیسی مسیح در نظر گرفته می‌شود که قربانی نهایی برای گناهان بشر شد.

عید قربان مبارک

ایده قربانی در مسیحیت باستان

هر یک از این قربانی‌ها شامل عناصر خاصی چون حیوانات یا محصولات کشاورزی بود و هدف خاصی را دنبال می‌کرد. بیشتر این قربانی‌ها به دو یا سه بخش تقسیم می‌شدند: سهم خدا، سهم کاهنان و گاهی سهم شخص قربانی‌دهنده. قربانی‌ها یا داوطلبانه بودند یا واجب.

قربانی‌های داوطلبانه

سه نوع قربانی داوطلبانه وجود داشت: قربانی سوختنی (تمام‌سوز): عمل عبادت داوطلبانه‌ای بود برای ابراز وفاداری یا تعهد به خدا. همچنین برای کفار گناهان غیرعمدی استفاده می‌شد. حیوان قربانی شامل گاو، پرنده یا قوچ بدون نقص بود.

ایده قربانی از همان متون اولیه در اندیشه مسیحی حضور دارد. خود مرگ

عیسی بر صلیب از دیدگاه مسیحیان، قربانی‌ای تلقی می‌شود که برای رهایی همه انسان‌ها از گناه و رساندن آنان به کمال تقدیم شده است.

قربانی‌ها در عهد عتیق

در عهد عتیق پنج نوع اصلی از قربانی یا هدیه ذکر شده است:

قربانی‌های سوختنی (لاویان ۱؛ ۸: ۶-۱۳؛ ۱۸: ۸-۲۱؛ ۱۶: ۲۴)

هدایای غله‌ای (لاویان ۲؛ ۱۴: ۶-۲۳)

قربانی صلح (لاویان ۳؛ ۱۱: ۷-۳۴)

قربانی گناه (لاویان ۴؛ ۱: ۵-۱۳؛ ۲۴: ۶-۳۰؛ ۱۴: ۸-۱۷؛ ۱۶: ۳-۲۲)

قربانی تقصیر (لاویان ۱۴: ۵-۱۹؛ ۱: ۶-۷؛ ۱: ۷-۶)

بدن حیوان برای خدا سوزانده می‌شد، پوست حیوان به کاهنان داده می‌شد.

قربانی غله‌ای: شامل محصولات کشاورزی به شکل نان یا کیک از آرد، روغن و نمک بود. هدف آن ابراز شکرگزاری به خدا بود. بخشی از این قربانی به کاهنان داده می‌شد و باید در محوطه عبادت‌گاه خورده می‌شد.

قربانی صلح: شامل حیوان بی‌نقص و/یا نان و غلات بود. این قربانی برای شکرگزاری و هم‌زیستی بود و با ضیافتی همراه می‌شد. سینه حیوان به کاهن اعظم و پای راست جلو به کاهنان عامل داده می‌شد. چربی، کلیه‌ها و بخش‌هایی از کبد سوزانده و به خدا تقدیم می‌شدند؛ بقیه حیوان توسط شرکت‌کنندگان خورده می‌شد.

قربانی‌های واجب:

در شریعت عهد عتیق دو قربانی واجب وجود داشت: قربانی گناه: برای کفاره گناهان و پاک‌سازی از ناپاکی. پنج نوع ممکن برای این قربانی وجود داشت: گوساله جوان، بره، بز، کبوتر یا آرد. نوع قربانی بر اساس وضعیت اجتماعی/اقتصادی فرد تعیین می‌شد. مردم عادی می‌توانستند بز قربانی کنند، فقرا آرد، و کاهن اعظم و کل جامعه باید گوساله قربانی می‌کردند. اجزای چرب بدن برای خدا سوزانده می‌شد و باقی یا سوخته و خاکستر آن بیرون ریخته می‌شد یا در عبادت‌گاه خورده می‌شد.

قربانی تقصیر: فقط با قوچ انجام می‌شد. برای کفاره گناهان سهوی که نیاز به جبران خسارت داشتند، یا پاک‌سازی از ناپاکی گناه یا بیماری‌های جسمی استفاده می‌شد. اجزای چرب و کلیه و کبد به خدا تقدیم می‌شد و باقی قوچ در محل عبادت‌گاه خورده می‌شد.

قربانی عیسی:

قربانی‌های عهد عتیق زمینه‌ای برای قربانی عیسی بودند. نقطه اوج این مفهوم در این است که «آنان که تقدیس می‌شوند، برای همیشه کامل شوند»؛ مفهومی که در رساله به عبرانیان (۱۰:۱۴) آمده است. این رساله ایدئولوژی یهودی قربانی را در مسیر مسیحی بازتفسیر می‌کند. قربانی‌های عهد عتیق به دلیل ناتوانی‌شان مورد انتقاد قرار می‌گیرند (۹:۲۳ و بعد؛ ۱۰:۱). در مقابل آن‌ها، قربانی عیسی به‌عنوان قربانی کامل، جهانی، واقعی، مؤثر و نهایی معرفی می‌شود (۸:۱۰-۱۸).

نویسنده معتقد است که ضعف قربانی‌های قدیم در کیفیت قربانی‌کنندگان نهفته بود، یعنی کاهنان عالیرتبه‌ای که خود نیز گناه‌کار بودند و باید ابتدا برای گناهان خود قربانی می‌کردند (۷:۲۷-۲۸). در مقابل، عیسی کاهنی است «مقدس، بی‌گناه، بی‌آلایش، جدا از گناهکاران و برتر از آسمان‌ها». قربانی‌ای واقعاً مؤثر و رهایی‌بخش است که در آن قربانی‌کننده شخصیتی والا و قدرتمند داشته باشد. عیسی نخستین کسی است که به‌جای قربانی کردن قربانی‌ای بیرونی، خود را قربانی کرد.

نام لئون در تاریخ کلیسا

با انتخاب لئون چهاردهم، این نام برای چهاردهمین بار در تاریخ کلیسا برگزیده شده و با نام "کلمنت" هم‌تراز گشته، اما همچنان پس از "ژان" (۲۳ بار انتخاب)، "گرگوریو" و "بندتو" (هرکدام ۱۶ بار) قرار دارد. پنج پاپ با نام لئون به مقام قدیسی رسیده‌اند، نشانه‌ای از سنتی مبتنی بر رهبری قوی و ایمانی راسخ.

پاپ‌های لئون در تاریخ کلیسا:

پاپ‌هایی که نام لئون را برگزیدند، معمولاً با آموزه‌های روشن، دفاع از ایمان و کرامت انسانی شناخته می‌شوند. دو چهره‌ی برجسته در حافظه‌ی کلیسا برجسته‌اند: لئون کبیر و لئون سیزدهم، که هر دو در دوران‌های بحرانی برای کلیسا و جامعه فعال بودند.

قدیس لئون یکم (۴۴۰-۴۶۱) – "کبیر"

یکی از بزرگ‌ترین پاپ‌های تاریخ است. او کلیسا را در دوران فروپاشی امپراتوری روم رهبری کرد. هنگامی که آتیلا، پادشاه هون‌ها، تهدید به حمله به رم کرد، لئون با او ملاقات کرد و وی را متقاعد به عقب‌نشینی نمود. او نویسنده‌ای بزرگ نیز بود و نوشته‌هایش به روشن‌سازی جایگاه مسیح در ایمان مسیحی کمک کرد. به همین دلایل، او را "Magno" یعنی "بزرگ" نامیدند.

قدیس لئون دوم (۶۸۲-۶۸۳) – پاپ

موسیقی‌دان:

با آنکه کمتر از یک سال پاپ بود، به خاطر علاقه‌اش به موسیقی مذهبی شهرت یافت. او علیه بدعت "مونوتلیسم" موضع گرفت که معتقد بود مسیح تنها یک اراده (الهی) دارد.

انتخاب کاردینال رابرت پروو به‌عنوان پاپ با نام لئون چهاردهم، یکی از سنت‌های مهم کلیسای کاتولیک را به یاد می‌آورد. از زمان روم باستان تا امروز، ۱۴ پاپ نام لئون را برای خود انتخاب کرده‌اند. برخی از آن‌ها دوران‌های پرآشوبی را پشت سر گذاشتند و برخی دیگر به دلیل تصمیمات مهم‌شان معروف شدند. هرکدام به شیوه‌ای خاص، ردپایی در تاریخ کلیسا بر جای گذاشته‌اند.

معنای انتخاب نام پاپ:

با اینکه قانونی رسمی برای انتخاب نام پاپ وجود ندارد، اما از قرن ششم میلادی رسم بر این است که پاپ جدید نامی را برگزیند که یا برنامه‌ی دوره پایی خود را نشان دهد یا ادای احترام به پاپی الهام‌بخش در گذشته باشد. اولین کسی که این سنت را بنا نهاد، ژان دوم در سال ۵۳۳ میلادی بود که نام زادگاهش، مرکوریوس (نامی با منشأ مشرکانه) را کنار گذاشت.

لئون دوم تأیید کرد که مسیح هم اراده‌ی انسانی و هم اراده‌ی الهی دارد. همچنین روابط با امپراتوری بیزانس را بهبود بخشید.

قدیس لئون سوم (۷۹۵-۸۱۶) - تاج‌گذار شارلمانی:

در سال ۸۰۰ میلادی، در روز کریسمس، شارلمانی را به‌عنوان امپراتور تاج‌گذاری کرد و امپراتوری مقدس روم را بنیان گذاشت. با وجود مشکلات سیاسی، توانست اقتدار خود را حفظ کند.

قدیس لئون چهارم (۸۴۷-۸۵۵) - دیوارهای لئون:

در واکنش به حمله دزدان دریایی ساراسنی به رم، دستور ساخت دیوارهایی را صادر کرد که هنوز هم به نام "دیوارهای لئون" شناخته می‌شوند. او از فرقه بندیکت بود و ارزش‌های آن را در رهبری خود به کار بست.

لئون پنجم (۹۰۳) - پاپی با دوره‌ای بسیار کوتاه

تنها چند ماه پاپ بود و سپس توسط شخصی به نام کریستوفوروس که خودش را پاپ اعلام کرد، زندانی شد. این دوران به "قرن تاریک" مشهور است، دوره‌ای که پاپ‌ها بیشتر با نفوذ سیاسی انتخاب می‌شدند تا ویژگی‌های معنوی.

لئون ششم (۹۲۸-۹۲۹):

در همان دوره تاریک پاپی می‌زیست و مانند سلفش، درگیر دخالت اشراف‌زادگان رم بود. او نتوانست اثر قابل توجهی در تاریخ بر جای بگذارد.

لئون هفتم (۹۳۶-۹۳۹) - پاپ اصلاح‌طلب:

به‌احتمال زیاد بندیکتی بود. او با دعوت از راهبی به نام اودونه از کلونونی، در پی اصلاح وضعیت معنوی صومعه‌ها بود.

لئون هشتم (۹۶۴-۹۶۵) - پاپی بحث‌برانگیز:

توسط امپراتور اتوی اول منصوب شد، در حالی که پاپ دیگری هنوز در قید حیات بود. از این رو برخی او را ضدپاپ می‌دانند. نهایتاً به رسمیت شناخته شد.

قدیس لئون نهم (۱۰۴۹-۱۰۵۴) - اصلاح‌گر شجاع:

علیه فساد و خرید مناصب کلیسایی جنگید، از تجرد کشیشان حمایت کرد و زمینه را برای اصلاحات گروگی فراهم نمود. او همچنین بخشی از جدایی کلیساهای کاتولیک و ارتدوکس در سال ۱۰۵۴ بود.

لئون دهم (۱۵۱۳-۱۵۲۱) - پاپ رنسانس:

با نام اصلی جووانی دِ مدیچی، فرزند لورنزو باشکوه. حامی هنر و فرهنگ بود. اما در زمان او مارتین لوتر ظهور کرد و نتوانست از آغاز جنبش اصلاحات پروتستان جلوگیری کند.

لئون یازدهم (۱۶۰۵) - پاپ یک‌ماهه:

تنها ۲۷ روز پاپ بود و بر اثر بیماری درگذشت. او نوه‌ی برادر لئون دهم بود.

لئون دوازدهم (۱۸۲۳-۱۸۲۹) - پاپ بازگرداننده نظم پیشین:

پس از جنگ‌های ناپلئونی، اصلاحات اخلاقی در دربار پاپی را اجرا کرد و با افکار نو، نظیر آزادی مطبوعات، مخالف بود.

لئون سیزدهم (۱۸۷۸-۱۹۰۳) - پاپ کارگران:

فردی دانشمند و دغدغه‌مند در امور اجتماعی بود. با انتشار نامه‌ی «رروم نوواروم»، از حقوق کارگران دفاع کرد. همچنین خواهان گفت‌وگو با دنیای مدرن بود و بایگانی واتیکان را برای پژوهشگران گشود.

لئون چهاردهم (از ۲۰۲۵) – پاپ آگوستینی :

انتخاب نام لئون توسط رابرت پرووست اشاره‌ای است به پایداری در آموزه‌ها، شجاعت در خدمت و وفاداری به رسالت کلیسا در روزگار پرچالش کنونی. او از پیروان سنت آگوستین و مبلغی در پرو بوده است. انتخاب او ممکن است ادای احترام به لئون سیزدهم و آموزه‌های اجتماعی کلیسا باشد، به‌ویژه نامه‌ی «رروم نوواروم». همچنین می‌توان آن را اشاره‌ای به «برادر لئون»، همراه نزد یک فرانسیس آسیزی دانست، و در نتیجه، نشان‌دهنده تداوم راه پاپ فرانسیس.

مصاحبه دکتر محمد حسین مختاری
سفیر جمهوری اسلامی ایران در واتیکان با نشریه ایده حقوقی

OPINIO JURIS

سوال: علیرغم تفاوتی که بین ایران و واتیکان وجود دارد، ولی هر دو در زمینه از دست رفتن معنویت بواسطه اولویت مادیگرایی اتفاق نظر دارند. نظر شما در این خصوص چیست؟

پاسخ: بحران معنویت چالشی برای همه ادیان است. بخصوص تکنولوژی در عصر حاضر کمک کرده که نسل جوان به گونه ای با مبانی دینی فاصله بگیرد. البته تکنولوژی منافعی برای دینداران و دین داشته است. مقصود من بخش منفی است که جنبه سلبی دارد. بنابراین وجه مشترک همه ادیان از جمله اسلام و مسیحیت است.

مقابله با تفکر ماتریالیستی، دین ستیزی، دغدغه عالمان اسلامی و مسیحی است. در دیداری که اخیراً با پاپ فرانسیس داشتم، گزیده نامه رهبر انقلاب به جوانان اروپا را به ایشان تقدیم کردم.

سوال: گفتگوی بین ادیان نکته مهم روابط ایران و واتیکان بوده است. وضعیت کنونی روابط فی مابین چگونه است؟

پاسخ: گفتگوی بین ادیان وجه مشترکی است بین ایران و واتیکان. دو طرف بر گسترش نشست های بین الادیانی تاکید داریم. تلاش ما افزایش نشست های بین الادیانی است. تبادل چندین هیئت علمی بین دو طرف انجام شده است. در نشست های در حوزه علیمه قم و اینجا هیئت های طرفین شرکت کردند و چندین جلسه و بیناری هم انجام شده است.

چند هیئت عالی رتبه دانشگاهی، حوزوی و علمی از ایران به واتیکان سفر کرده اند. از اماکن تاریخی، از جمله شهر آسیزی بازدید داشته اند. این روند ادامه خواهد داشت. دوازدهمین دور گفتگوهای اسلام و مسیحیت حدود دو ماه قبل برگزار شد. بر اساس تفاهم نامه بین ایران و واتیکان دو سال یکبار این گفتگو ها برگزار می شود. در پایان این نشست، شرکت کنندگان دیداری با پاپ فرانسیس داشتند. دوره سیزدهم این گفتگو ها در تهران برگزار خواهد شد.

در زمان جنگ تحمیلی ادیان دیگر نیز تعدادی شهید دادند و این نشان از وجود برابری و زندگی مسالمت آمیز سایر ادیان در ایران می باشد.

سوال: برنامه سفر برای پاپ در آینده وجود دارد؟

پاسخ: ممکن است این اتفاق بیفتد. البته از نخست وزیر محترم دعوت به عمل آوردیم تا سفری به ایران داشته باشد.

سوال: در سال های اخیر واتیکان ایران را مخاطب

تأثیرگذار برای حل مشکلات خاورمیانه محسوب می کند. این موضوع چگونه انجام می شود؟

پاسخ: ایران در خاورمیانه نقش برجسته ای دارد. از این جهت نظام جمهوری اسلامی ایران دنبال تامین صلح در خاورمیانه است، با هر گونه دخالت بیگانگان در منطقه مخالف هستیم و آن را محکوم می کنیم. این باعث عصبانیت استکبار جهانی شده است. در خصوص موضوع فلسطین معتقدیم حق مشروع مردم فلسطین باید به رسمیت شناخته شود.

در آن نامه از بحران معنویت یادآوری و نسل جوان را به گرایش دین و معنویت، مقابله با افراط گرایی و خشونت دعوت کرده است، به برداشتن موانع ارتباط بین ادیان تأکید شده است. پاپ تأکید کرد این مشکل همه ماست. چه مسیحیت و چه اسلام و هر دین دیگری باید فکری در برابر این چالش ها بکند. بخاطر این بیشتر نشست ها و گفتگو ها برای مقابله با این چالش ها است. آگاهی بخشی به جامعه، بویژه نسل جوان، مبارزه با افراط گرایی، دعوت به همزیستی مسالمت آمیز است.

پاپ سخنی دارد که می گوید: گفتگو نفرت را از بین می برد، فاصله ها را کم می کند و درک متقابل ایجاد می شود.

سوال: وضعیت جامعه مسیحیان در

ایران چگونه است. آیا آن ها در ایران

اماکن دینی دارند؟

پاسخ: در ایران آزادی ادیان وجود دارد. همه مسیحیان و یهودیان در اماکن عبادی خود مراسم رسمی دینی خودشان را انجام می دهند. مسلمانان در کنار سایر ادیان با یکدیگر زندگی می کنند. چهار راه ادیان که مسجد، کلیسا، کنیسه و معبد زرتشتیان وجود دارد، در تهران موجود می باشد.

قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران این همزیستی مسالمت آمیز و آزادی پیروان ادیان را به رسمیت شناخته است.

مسیحیان در مجلس شورای اسلامی نماینده دارند.

پاپ فرانسیس در قضایای کشتار بی رحمانه مردم فلسطین توسط رژیم صهیونیستی مواضع خوبی داشته است. ما مواضع مشترکی با واتیکان در این جهت داریم. دین مخالف کشتار است. الان زنان و کودکان زیادی زیر بمباران صهیونیست ها قرار دارند. پاپ به عنوان رهبر دینی موضع خود را اعلام می کند. نظام جمهوری اسلامی ایران چون برگرفته از دین است، آموزه های دینی با این نوع اقدامات دد منشا نه رژیم صهیونیستی مخالف است و از نظر ما این یک رژیم صهیونیست است که هیچ رحمی حتی به حقوق انسان ها ندارد و آن را پایمال می کند.

در حل مسایل و مشکلات منطقه ایران و واتیکان مواضع مشترک دارند. همکاری میان طرفین می تواند بسیاری از مشکلات را حل کند. از همه مهمتر مقابله با افراطی گرایی است که می تواند در قالب رژیم صهیونیستی یا گروه های مثل داعش نمود پیدا کند.

سوال: در جهان سیاست واقع گرایی، چه جایگاهی برای دیپلماسی معنوی و دینی باقی می ماند؟

پاسخ: امروز این همه سازمان بین المللی داریم. قواعد و مقررات بین المللی مورد پذیرش همه ملت ها می باشد. ولی این قوانین در کشورهای مختلف نقض می شود. در اسرائیل شاهد این هستیم که هیچ سازمانی از حقوق مردم فلسطین دفاع نکرد. سفر رئیس رژیم صهیونیستی به مجارستان و بخاطر محکومیت دیوان بین المللی دادگستری غیر ممکن بود، ولی کشور مجارستان از آن سازمان خارج شده تا بتواند از وی استقبال کند. می بینید که قواعد بین المللی برای یک شخص زیر پا گذاشته می شود و عملاً این قوانین بی ثمر است.

اما احکام دینی واقعی است. احکام دین با فطرت انسان منطبق است و همه ملیت ها، اقوام و نژاد ها را شامل می شود و دنبال رفاه و آسایش جامعه انسانی و حفظ حقوق انسان هاست.

وقتی نقض قوانین بین المللی انجام می گیرد، رهبران دینی نباید افکار عمومی را آگاه کنند تا ناقضان این قوانین بین المللی از نظر افکار عمومی محکوم شوند؟

نقش دین هدایت و راهنمایی است و جناب پاپ در موعظه هایش این مواضع را دارند.

سوال: ایران و واتیکان چطوری به این تضاد مواضع شرق و غرب پاسخ می دهند.

پاسخ: تضادی بین شرق و غرب نمی بینم. ایران اساساً معتقد به گفتگو است و پس از پیروزی انقلاب اسلامی این استراتژی با الهام از آموزه های دینی بارها بر آن تأکید ورزیده است. ایران اساساً معتقد به گفتگو است و پس از پیروزی انقلاب اسلامی این استراتژی با الهام از آموزه های دینی بارها بر آن تأکید ورزیده است.

سوال: دیدگاه جمهوری اسلامی ایران نسبت به انتخاب پاپ لئون چهاردهم چیست؟

پاسخ: ما به مقررات رایج در مقرر مقدس در انتخاب پاپ احترام می گذاریم و پاپ جدید مسلماً بر اساس آموزه های دینی همانطور که در اولین خطابه ایشان نمایان بود دنبال برقراری صلح و ثبات و مقابله با ظلم و خشونت می باشد. انتظار می رود با موعظه ها و خطابه های بیدار کننده خویش، کاتولیک های جهان را به معنویست و پرهیز از تفرقه و ایجاد اتحاد بین ادیان در سراسر جهان فراخواند. جمهوری اسلامی ایران برای پاپ به عنوان یک مقام دینی و معنوی احترام ویژه ای قائل است.

مسیحیت قبل از میلاد مسیح

نویسنده: منصور خداکرمی

تنها پیامبر بنی اسرائیل که شبهات زیادی درمورد او به وجود آمده، حضرت عیسی (علیه السلام) می‌باشد. تعالیم این پیامبر بزرگوار هم اکنون^۱ با کفریات باستانی و چندگانه پرستان مخلوط گشته و درهم آمیخته است و کمتر کسی پیدا میشود که بعد از توجه به ریشه-های شرک آمیز آن، پی به کفرآمیز بودن آن نبرده باشد. با این وجود جرأت بیان آن هم بسیار حائز اهمیت است. و این درحالی است که محققان مسلمان و خود اندیشمندان غربی، گاهی مطالبی را بیان کرده اند یا می‌کنند که انسان را به شگفتی و اذیت دارد. متأسفانه سُلطه استعمار چندگانه پرستان با نسخه جدید مسیحیت، در دنیای امروز جای خود را باز کرده است و هر روز بر تعداد شاخه های آن افزوده می‌شود.^۲ طبیعی است که در چنین فضایی نمیتوان آنچنان که مطلوب است، به روشنگری پرداخت. همچنان که در کتاب مسیحیت و کُتب مقدس^۳ در مقدمه آن چنین میخوانیم: دو دیدگاه و برداشت و ایمان از تعالیم عیسی علیه السلام وجود دارد.

دیدگاه اول: در بین حواریون و شاگردان شاگردان آنها که در اورشلیم زندگی می‌کردند و عیسی را فقط بنده و پیامبر خدا میدانستند و بنابر پیش گوئیهای صحیح تورات، و همچنین فرمایش عیسی مسیح منتظر آمدن آخرین پیامبر از بین نوادگان اسماعیل در سرزمین فاران بودند وجود داشت. که نصارا خوانده میشدند. نصرانیون بعدها به سمت مکه و مدینه آمده و در آنجا سکونت گزیدند تا شاهد مبعوث شدن رسوالله باشند و در نهایت اکثریت نصارا در زمان پیامبر اسلام (صل الله علیه وآله) به اسلام مشرف شدند.^۴

دیدگاه دوم: مربوط به شخصی به نام سوئس یا پوئس طرسوسی^۵ بود که بعد از عروج عیسی به شکنجه و قتل یاران ایشان پرداخت و سپس بنابر ادعای مکاشفه ای،^۶ خود را شاگرد عیسی معرفی

^۱- در بین مسیحیت امروزی در جامعه جهانی

^۲ - Christianity Today recently reported that there are ۴۲,۰۰۰ Protestant denominations. That is shocking .
<https://www.peterdehaan.com/christianity/۴۲۰۰۰-protestant-denominations/>

^۳- مسیحیت و کتب مقدس، محی الدین شفاهی و منصور خداکرمی، انتشارات میراث ماندگار، سال ۱۴۰۰

^۴- همان

^۵- شائول طرسوسی (به عبری: שאול התרסי) شناخته شده با نام یونانی پوئس (به یونانی: Σαούλ، سائول، Σαῦλος، سونولوس و

Παῦλος، پولوس) یک یهودی از فرقه فریسیان بود که بعداً به عیسی به عنوان مسیح ایمان آورد و از مبلغان مسیحیت یا رسولان مسیح بود؛ پولس برخلاف حواریون، هرگز با عیسی دیدار مستقیم نداشته‌است.

^۶- عهد جدید، اعمال رسولان، باب ۱ بند ۱ الی ۷، ترجمه قدیم، انتشارات ایلام، ۲۰۰۴

نمود و به سرزمین های رومی در ترکیه و یونان امروزی شتافت تا اینکه توانست کریستین^۷ را در انطاکیه تاسیس نماید^۸. وی با تجدید و احیای تفکرات باستانی در بین یکی از تمدن های عهد باستان یعنی رُم، بسیار موفق ظاهر شد و عیسی را فرزند خدا و شخص دوم تثلیث یعنی کلمه معرفی کرد و حاکمان رومی هم وقتی دیدند همان تعالیم خودشان است منتها با تغییر شخصیت دوم تثلیث، و تغییر نگرش قوم های مختلف به سوی این دیدگاه جدید، مخالفت نکرده و پذیرفتند.

وجود منبع معتبر

دانشجویان و محققان کلام و ادیان در شاخه اعتقادات و الهیات مسیحیت، همواره به دنبال منابع معتبر و پژوهش هایی درباره بررسی مسیحیت هستند و منابع تحقیقی نیز موجود است، اما از دید غالب آنان پنهان مانده است که با کمی زحمت میتوان به چنین منابعی دست یافت. کتاب «شانزده مُنجی مصلوب جهان» یا «جهان با شانزده مصلوب» یا «مسیحیت قبل از میلاد مسیح» یکی از این منابع مهم است که آقای کِرسی گِراوِز^۹ آن را تدوین کرده است. این اثر کتابی قابل توجه در رد کفریات منصوب به تعالیم عیسی علیه السلام است که در سال ۱۸۷۵ میلادی تالیف گردیده است. این کتاب از سوی معتقدین به مسیحیت، بارها مورد نقد واقع شده، به گونه ای که سالانه چندین همایش در آمریکا و سایر کشورهای غربی جهت نقد و رد این کتاب و کتاب های مشابه صورت میگیرد، تا مخاطبان به سمت اینگونه کتاب ها گرایش پیدا نکنند و آنها را بدون مطالعه و تفکر، نقد و رد کنند.

داستان مشهور

داستان مشهوری از کِرسی گِراوِز وجود دارد که به عنوان ضرب المثل در درسهای الهیاتی بازگو می شود. او روزی به دانشجویان مسیحی اش گفت: «درس امروز من درباره یک خدا انسانی است که صدها سال پیش توسط یک زن باکره پا به عرصه جهان گذاشت، هنگامه تولد او، ستاره ای درخشش کرد و حکیمانی به ملاقات او آمدند. او آب را تبدیل به شراب کرد و بیماران را شفا داد و دیوها را از بدنهای بیرون راند و معجزاتی را به ظهور رساند و در برابر تعقیب کنندگان، تغییر شکل داد و سوار بر آلاغ وارد شهر شد و در ازای سی سکه نقره به او خیانت شد و جشن شامی را با نان و شراب

^۷ - مسیحیت

^۸ - عهد جدید، رساله اعمال رسولان باب ۱۱ بند ۲۶، ترجمه قدیم انتشارات ایلام سال ۲۰۰۴

^۹ - Kersey Gravez.

برگزار کرد و **روی صلیب** کشته شد. سپس به جهنم نزل کرد و در روز سوم دوباره زنده شد و به آسمان عروج کرد و در کنار خدای پدر نشست. او با کشته شدنش، نجات بشریت را فراهم آورد، و بدین جهت در زمان آخر باز خواهد گشت»^{۱۰}.

او سپس رو به دانشجویان کرد و گفت: «آیا می‌دانید درباره چه کسی صحبت می‌کردم؟» همه به اتفاق گفتند: (عیسای مسیح) او انکار کرد و گفت: «من داستان زندگی عیسی مسیح را نگفتم» دانشجویان که همه متعجب شده بودند، پرسیدند: «پس داستان چه کسی را بیان کردید؟» استاد گفت: «در اساطیر باستانی قبل از مسیح، شانزده خدای دیگر نیز با سرنوشتی مشابه زندگی می‌کردند» تمام دانشجویان از شنیدن پاسخ استاد، مبهوت شدند. کرسی گراوز، سپس کتابی با عنوان «جهان با شانزده مصلوب»^{۱۱} را نوشت.

نویسنده در این کتاب تمام تعالیم منصوب به عیسی مسیح در **عهد جدید** را کپی برداری از اعتقادات تمدن های باستان و چندگانه پرستان مانند: کریشنا در هند، میترا در ایران، تموز در سوریه، کوالگزالکوته در مکزیک و دیونیسوس در یونان میداند^{۱۲} و هر یک را به روشنی بررسی نموده و با نقد و بیان حقیقت، از مسیحیان جهان سوال میکند که چرا تسلیم چنین اعتقادات ضد و نقیض و عجیب و غریبی شده اید و با التماس از آنها میخواهد که دست از این کفریات باطل بردارند.

نقطه عطف تفکرات تثلیثی

نقطه عطف این کفریات مربوط به تولد خدا از یک مادر باکره است، به همان علت گناه نخستین که در همه این تمدن ها وجود داشت، و به خاطر نسل گناه آلود بشریت باید نجات دهنده از یک مادر زمینی و یک پدر آسمانی متولد میشد. و سپس سایر اعتقادات بر آن منجی منطبق میگشت. «البته این ها ادعاهایی بیش نبود...»

بنابر دلایل و شواهد موجود در کتاب نویسنده، اعتقاد به تولد منجی و نجات دهنده از یک مادره باکره، مورد اتفاق تمامی تمدن های باستانی بود^{۱۳}.

^{۱۰} - مسیحیت شناسی تحلیلی، محمد کاشانی، نشر معاونت تبلیغ حوزه، سال ۱۳۹۵

^{۱۱} - The World's Sixteen Crucified Saviors

^{۱۲} - مسیحیت و کتب مقدس، محی الدین شفاهی و منصور خداکرمی، نشر میراث ماندگار، سال ۱۴۰۰

^{۱۳} - آناکالیپسیس، سر گادفری هیگینز، جلد اول، صفحه ۳۵۴

روش به این صورت بود که یک دختر زیبایی به قید قرعه انتخاب میشد و سپس بنابر مراسم خاصی که در معبد در بین کاهنان جهت دعا و نیایش برگزار میشد و یا در جمع مردم قوم برگزار میگشت تا باکره معرفی شود. و بنابر فرهنگ هر قوم، دختر باکره برای اینکه مورد عنایت خدای پدر قرار گیرد او را به تنهایی راهی سفر می نمودند. ولی گوشه ای از مراسم به شکلی مخفی و دور از چشم قوم صورت می گرفت و آن باردار کردن باکره بود که یا توسط کاهنان معبد و یا توسط فردی خاص صورت میگرفت. و در این صورت باکره به محلی امن منتقل می گشت تا بعد از تولد فرزند که غالباً پسر بود، به همراه فرزند به میان قوم بازگردد. و این شیوه رازآلود باستانی، به علت تکرار مکرر در بین آنها مشهود و مشهور بود به گونه ای که در برخی سنگ نوشته ها و آثار باستانی چند هزار ساله و یا روی سکه های طلا و نقره و یا در داخل غارها حک شده است.^{۱۴}

باطل شدن ادعای باستانیان

نکته جالب توجه باکره زایی، اینجاست که خداوند متعال برای باطل نمودن ادعای کافران و نشان دادن قدرت خود و همچنین نشان دادن رحمت و بخشایش خود، حضرت عیسی مسیح (علیه السلام) را از مریم باکره پاک متولد کرد، بنابر آیه ۲۱ سوره مریم «سلام الله علیه» که می فرماید: **كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلٰی هٰیِّنٍ وَّلِنَجْعَلَهُ اٰیَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا وَكَانَ اَمْرًا مَّقْضٰیًا.** ترجمه: گفت: چنین است [که گفتی، ولی] پروردگارت فرموده است: این کار بر من آسان است و [فرزندی بدون ازدواج به او بخشیدن] برای این [است] که او را نشانه ای [از قدرت خود] برای مردم و رحمتی از سوی خود قرار دهیم؛ و این کار شدنی است.

در این اتفاق شگرف سه معجزه بسیار مهم به وقوع می پیوندد که حائز اهمیت هستند:

۱. متولد کردن فرزند پسر «عیسی مسیح علیه السلام» از زن باکره مقدس و پاک

چون تا آن زمان باستانیان فقط ادعا داشتند که از یک زن باکره، فرزند پاک توسط فرشته مقدس متولد می گردد، ولی خداوند این ادعای آنها را به واقعیت مبدل ساخت و قدرت و رحمت خود را نشان داد.

۲. سرعت تولد

^{۱۴} - جورج استنلی فابر، تاریخ بت پرستی، جلد ۲ صفحه ۹۲

باستانیان تولد از باکره را بین ۶ الی ۱۰ ماه انجام میدادند یعنی زمانی که باید صرف شود تا به طور طبیعی زن زایمان کند، جالب است که به این نکته در اینجا توجه داشته باشیم که در انجیل لوقا باب اول بندهای ۲۹ الی ۴۵ چنین آمده: در آن روزها مریم برخاست و به بلدی از کوهستان یهودیه بشتاب رفت. و به خانه زکریا درآمده به ایصابات سلام کرد و چون ایصابات سلام مریم را شنید، بچه در رحم او به حرکت آمد و ایصابات به روح القدس پُر شده به آواز بلند صدا زده گفت: تو در میان زنان مبارک هستی، و مبارک است ثمره رحم تو، و از کجا این به من رسید که مادر خداوند من به نزد من می آید؟ زیرا اینک چون آواز سلام تو گوش زد من شد، بچه از خوشی در رحم من به حرکت آمد^{۱۵} اینجا به ما گفته میشود که در زمان بارداری مریم مقدس، ایشان به دیدار ایصابات میرود. ولی درباره تولد حضرت عیسی «علیه السلام» بنابر آیات قرآن، این در یک لحظه بود که به حضرت مریم (سلام الله علیه) احساس درد زایمان دست میدهد و ایشان فوراً به دستور خداوند از شهر خارج شده و در زیر نخلی زایمان میکنند^{۱۶}. یعنی در همان حال و نهایت در یک روز این معجزه به وقوع میپیوندد، و بعد از زایمان به دستور خداوند به میان قوم خود بازگشتند.

۳. سخن گفتن حضرت عیسی مسیح علیه السلام در گهواره

در عهد جدید هیچ اشاره ای به این معجزه عجیب نشده است، چون عهد جدید طبق سنت باستانیان نوشته شده و در آنجا هم ماجرا در همان جایی تمام میشود که مادر به همراه «فرزند پسر» به میان قوم بازمی گردد و تا چشم مردم به آنها میفتد، همه شادی کنان این رویداد را جشن می گیرند و شکر می کنند.^{۱۷}

ولی در قرآن به سخن گفتن حضرت عیسی علیه السلام در گهواره پرداخته شده است که با دیدن این معجزه توسط کاهنان و در حضور مردم، همگان بسیار متعجب میشوند.^{۱۸}

^{۱۵} - عهد جدید، انجیل لوقا، باب ۱ بند ۳۹ الی ۴۵، ترجمه قدیم، انتشارات ایلام، نشر ۲۰۰۴

^{۱۶} - قرآن، سوره مبارکه مریم (سلام الله علیه)، آیات ۲۲ و ۲۳

^{۱۷} - انجیل لوقا، باب ۱ بند ۱۵ الی ۱۸ ترجمه قدیم، انتشارات ایلام، نشر ۲۰۰۴

^{۱۸} - قرآن، سوره مبارکه مریم (سلام الله علیه)، آیات ۲۹ الی ۳۳

قدرت و حکمت خداوند

قدرت خداوند جلّ جلاله در مبعوث نمودن انبیا و مُرسَلین و رسولان ممتاز و انجام معجزات توسط آنها و نشان دادن قدرت و رحمت مطلق در تمام جهان و جهانیان، را باید همه بدانند و آتئیست ها هم اگر درکی داشته باشند باید پس از روشننگری دقیق و بی پرده، دست از کُفر گویی بردارند. در زمانی که جهانیان، ستارگان، آسمان، ماه و خورشید، آتش فشان، آتش و اجسام شگفت انگیز روی زمین و دریا و سایر جانداران را می پرستیدند، خداوند تبارک و تعالی حضرت ابراهیم «علیه السلام» را مبعوث می کند تا خدای واقعی و آفریننده جهان و جهانیان و هر آنچه که در آن است را به مردم معرفی کند...

خداوند حضرت موسی «علیه السلام» را در زمانی مبعوث ساخت که جهانیان به جادوگری روی آورده اند و حتی شیاطین و انواع مختلف آجنه را پرستش میکنند و خود را مملوک فرمانروایان میدانند و آنها را می پرستند و در گمراهی سراسری آشکاری زندگی میکنند و هیچ خبری از پرستش خدای واحد نیست.

و خداوند برای هدایت بشریت و همچنین نشان دادن قدرت و رحمت خود، بهترین فرد را برانگیخته و به سوی قوم و سپس به سوی فرمانروایان میفرستد تا ضمن هدایت قوم بنی اسرائیل، و شناساندن خداوند قهار و قدرتمند به سایر مردم دیار کُفر، سُنّت های غلط را از میان بردارد^{۱۹}.

و در زمانی که تمام بشریت به سه گانه انگاری روی آورده اند و برای خدای متبارک، فرزندی قائل می شوند^{۲۰}، و بنابر فرض گرفتن گناه نخستین، ادعای باکره را بودن فرزند خدا را دارند و برای او زندگی ای سرشار از سختی و استواری و در عین حال فروتنی قائلند، خداوند حضرت عیسی علیه السلام را از یک مادر باکره متولد و به پیامبری مبعوث میکند تا ابتدا قدرت و رحمت خود را به رخ جهانیان بکشانند و سپس سُنّت ها و آداب و رسوم غلط را از بین ببرد و در نهایت به عبادت و پرستش خود ختم نماید.

^{۱۹}- قرآن، سوره مبارکه قصص، آیات ۲۹ الی ۳۲

^{۲۰}- قرآن، سوره مبارکه مریم (سلام الله علیه)، آیه ی ۳۵

نمادهای مسیحی – بخش هفتم: ماه

در کتاب مکاشفه یوحنا، تصویری خارق‌العاده ارائه شده است:

«سپس نشانه‌ای عظیم در آسمان پدیدار شد: زنی که لباس خورشید بر تن دارد، ماه زیر پاهایش است و بر سرش تاجی از دوازده ستاره. او باردار بود و از درد زایمان فریاد می‌زد.» (مکاشفه ۱۲).

معنای نمادین ماه در یهودیت و مسیحیت:

در سنت یهودی، ماه نماد «ملت خدا» بود – ملتی که دعوت شده است تا بازتابی از نور خالص و بی‌نقص آفریدگار را به جهان بتاباند. در تفسیر مسیحی، ماه تمثیلی از کلیساست. کلیسا همانند ماه، نور را از منبعی دیگر می‌گیرد – یعنی مسیح. همان‌گونه که ماه بدون خورشید نوری ندارد، کلیسا نیز بدون نور مسیح، در تاریکی است.

ماه، از دیرباز در نمادهای دینی، با باروری و شکندگی، مرگ و ناپایداری، اما همچنین با امید به بازایش و رستاخیز مرتبط بوده است.

ماه، نماد زن، کلیسا و مریم:

ماه به دلیل ویژگی‌هایش، با زن پیوند دارد و در سنت کلیسایی، به ویژه با مریم مقدس. بسیاری از نقاشی‌ها، موزاییک‌ها و مجسمه‌های مربوط به مریم باکره، او را در حالی نشان می‌دهند که ماه زیر پاهایش قرار دارد – برگرفته از تصویر زن در مکاشفه.

در کتاب مقدس، ماه پنجاه و پنج بار ذکر شده است. نخستین بار در سفر پیدایش، فصل ۳۷، هنگامی که یوسف، فرزند یعقوب، خواب خود را برای پدرش تعریف می‌کند: خورشید، ماه و یازده ستاره در برابر او تعظیم می‌کردند. در این رؤیا، خورشید نماد پدر، ماه نماد مادر، و ستارگان نماینده یازده برادر یوسف هستند: «خواب دیگری نیز دیدم: خورشید و ماه و یازده ستاره در برابرم تعظیم می‌کردند.» (پیدایش ۳۷:۹)

ماه، هم تاریکی است و هم روشنایی. در ذات خود، تیره است؛ اما بازتاب‌دهنده نوری است که از منبعی دیگر - خورشید - می‌گیرد. این بازتاب دقیقاً نشان‌دهنده نقش کلیسا است:

کلیسا، با آنکه در ذات خود نوری ندارد، اما با بازتاب نور مسیح، جهان را روشن می‌سازد.

در این آثار هنری:

- ماه رو به زوال (هلال پایانی) باشد، که نماد پاکی و فروتنی مریم است.
- یا در حال رشد (هلال ابتدایی) با قوس رو به بالا، که نماد پیروزی عیسی بر گناه است.

نقش ماه در الهیات کلیسا

پدران کلیسا، ماه را به دلیل:

۱. ارتباط با زن - مادر (ماه = زن = کلیسا = مریم)
۲. نور غیرمستقیم و وابسته به خورشید (ماه = کلیسا، خورشید = مسیح) به عنوان نمادی از کلیسا در نظر گرفتند.

حدیث هفته

سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَخْطُبُ يَوْمَ النَّحْرِ ، وَهُوَ يَقُولُ : هَذَا يَوْمُ النَّجِّ وَالْعَجِّ ، وَالنَّجُّ : مَا تُهْرِيقُونَ فِيهِ مِنَ الدَّمَاءِ ، فَمَنْ صَدَقَتْ نِيَّتُهُ كَانَتْ أَوَّلُ قَطْرَةٍ لَهُ كَفَّارَةً لِكُلِّ ذَنْبٍ ، وَالْعَجُّ : الدُّعَاءُ ، فَعِجُّوا إِلَى اللَّهِ ، فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يَنْصَرِفُ مِنْ هَذَا الْمَوْضِعِ أَحَدٌ إِلَّا مَغْفُورًا لَهُ ، إِلَّا صَاحِبَ كَبِيرَةٍ مُصِرًّا عَلَيْهَا لَا يُحَدِّثُ نَفْسَهُ بِالْإِقْلَاعِ عَنْهَا

(حج و عمره در قرآن و حدیث، ص ۳۶۱)

شنیدم رسول خدا صلی الله علیه و آله روز عید قربان، خطبه می خواند و می فرمود: امروز، روز «نج» و «عج» است. نج، خون قربانی هاست که می ریزید. پس نیت هر کس صادق باشد، اولین قطره خون قربانی او کفاره همه گناهان اوست، و «عج»، دعاست. پس به درگاه خداوند دعا کنید، قسم به آن که جان محمد صلی الله علیه و آله در دست اوست، از اینجا هیچ کس بر نمی گردد، مگر آمرزیده شود، جز کسی که گناه کبیره انجام داده و بر آن اصرار ورزد و در دل خود، تصمیم بر ترک آن ندارد.

واتیکان

در هفته ای که گذشت

دعای پاپ برای صلح در خاورمیانه و اوکراین

روزنامه اُسُرواتورِه رومانو

پاپ لئون چهاردهم همچنین به روز جهانی ارتباطات اجتماعی نیز اشاره نمود و از رسانه‌هایی که با رعایت اصول اخلاقی به خانواده‌ها در تربیت فرزندان کمک می‌کنند، تشکر کرد.

در بخش پایانی سخنان خود، پاپ در پایان از مریم مقدس خواستار کمک برای تحقق صلح شد و در این باره گفت: «بویژه به کسانی که به دلیل جنگ در خاورمیانه، در اوکراین و دیگر نقاط جهان رنج می‌برند، می‌اندیشم. از مریم می‌خواهم که ما را برای پیمودن مسیر صلح حمایت کند».

<https://www.osservatoreromano.va/it/news/۲۰۲۵-۰۶/quo-۱۲۶/pace-per-le-famiglie-che-soffrono-a-causa-della-guerra-in-medio.html>

پاپ لئون چهاردهم در پایان مراسم عشاء ربانی روز یکشنبه اول ژوئن، که به مناسبت «جوبیله خانواده» در میدان سن پیترو برگزار شد، در سخنرانی اش به مناسبت عید معراج مسیح که در همان روز در ایتالیا و کشورهای دیگر جشن گرفته می‌شد، اشاره کرد.

او همچنین به مراسم تقدیس پانزده راهبه شهید در لهستان اشاره کرد که در سال ۱۹۴۵ توسط سربازان ارتش سرخ کشته شدند. این راهبه‌ها از اعضای جماعت سنتا کاترینا بودند و علی‌رغم فضای نفرت و ترس از ایمان مسیحی، به خدمت‌رسانی به بیماران و یتیمان ادامه دادند.

سفر کاردینال پارولین به هلند روزنامه اُسرواتوره رومانو

وی همچنین با نخست‌وزیر هلند، آقای دیک اسخوف، دیدار کرد و درباره موضوعاتی چون صلح پایدار، گفتگوی بین‌المللی، تغییرات اقلیمی و آزادی دینی به بحث و تبادل نظر پرداخت.

در پایان سفر، کاردینال پارولین از مکان‌های مذهبی تاریخی کاتولیک که در دوران اصلاحات به صورت مخفیانه فعالیت داشتند، از جمله کلیسای بگاینهوف بازدید کرد.

<https://www.osservatoreromano.va/it/news/2025-06/quo-126/visita-del-segretario-di-stato-nei-paesi-bassi.html>

کاردینال پیترو پارولین، نخست‌وزیر واتیکان، از تاریخ ۲۴ تا ۲۶ مه ۲۰۲۵ به مناسبت شرکت در مراسم هفتصد و پنجاهمین سالگرد تأسیس شهر آمستردام، به هلند سفر رسمی انجام داد. در جریان این سفر، وی مراسم عشای ربانی را در کلیسای جامع سنت نیکلاس و کلیسای هارلم برگزار کرد و به نقش ایمان، مأموریت کلیسا و حضور روح‌القدس در زندگی مؤمنان تأکید نمود.

گوترش: خواستار تحقیقات مستقل در مورد غزه شد» روزنامه آونیره

او همچنین افزود: اسرائیل طبق حقوق بین‌الملل بشردوستانه، تعهدات روشنی دارد که باید پذیرش و تسهیل توزیع کمک‌های بشردوستانه را تضمین کند. ورود بدون مانع کمک‌ها باید در مقیاسی که بتواند پاسخگوی نیازهای گسترده در نوار غزه باشد، سریعاً از سر گرفته شود.

آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل متحد، در رابطه با وضعیت غزه طی اظهاراتی، خواستار «تحقیقات فوری» و «مستقل» درباره آنچه رخ داده شد و گفت: «من از خبر کشته و زخمی شدن فلسطینی‌ها در حالی که دیروز برای دریافت کمک‌ها در غزه تلاش می‌کردند، شوکه شده‌ام. غیرقابل قبول است که فلسطینی‌ها برای تأمین غذا جانشان به خطر بیفتد.»

نخستین مراسم انتصاب کشیشان در دوره پاپی لئون چهاردهم روزنامه اُسرواتوره رومانو

وی در کلیسای جامع سن پیترو، تأکید کرد که کشیشان باید زندگی خود را بدون فاصله گرفتن از مردم یا تبدیل کردن دعوت الهی‌شان به نوعی امتیاز شخصی، وقف آن‌ها کنند.

پاپ لئون چهاردهم همچنین، کشیشان جدید را «خادمان امید» خواند.

<https://www.osservatoreromano.va/it/news/2020-06/quo-120/credibili-anche-se-non-perfetti.html>

پاپ لئون چهاردهم در نخستین مراسم انتصاب کشیشان از زمان آغاز پاپی خود، از یازده کشیش جدید خلیفه گری رم خواست تا با وجود نواقص انسانی، «قابل اعتماد» باشند و با هم برای بازسازی «اعتبار کلیسایی مجروح که به سوی انسانیت و آفرینش زخم‌خورده فرستاده شده»، تلاش کنند.

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا عَلِيُّ إِنَّمَا نَحْنُ بِمَدِينَتِهِمَا

70

HEVAR

The Weekly Journal of the Embassy of the
Islamic Republic of Iran to the HolySee

Second Year | Issue 70 | 2025 June 05

ولادت حضرت امام
علی التقی الهادی علیه السلام
مبارک باد

The Embassy of the Islamic Republic of
Iran to the HolySee

Via Bruxelles, 57, 00198

+39068552494

vat.media@mfa.gov.ir

<https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

IRANtotheHolySee@IRANinVATICAN

